

Άλλο ένα εκλογικό συνέδριο εργατικού κέντρου γίνεται είδηση, όχι για τη μαζική συμμετοχή του κόσμου της δουλειάς, την αλλαγή των συσχετισμών, τις σημαντικές αποφάσεις, αλλά για τα εκφυλιστικά φαινόμενα που πληθαίνουν στους κόλπους του συνδικαλιστικού κινήματος.

Αποδεικνύεται ότι έχουμε δίκιο όταν λέμε ότι **ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός είναι κομμάτι του προβλήματος**, αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στην

οργάνωση των εργαζομένων και χρειάζεται άμεσα ριζική αλλαγή σελίδας..

Στο εργατικό κέντρο Κέρκυρας φάνηκε τι θα εξελιχθεί από την εκλογοαπολογιστική συνέλευση στις 31/1, που αντί να γίνει πραγματική συζήτηση για τα σοβαρά προβλήματα των εργαζομένων σε ένα νησί που ανθεί η τουριστική βιομηχανία με τα σοβαρά προβλήματα που αυτή συνεπάγεται όπως η μαύρη και συχνά απλήρωτη εργασία στον κλάδο αυτό, έγιναν αντιδικίες, διακόπηκε η συνέλευση, και ακολούθησαν καταγγελίες.

Ενόψει των εκλογών που είχαν οριστεί στις 27 Φλεβάρη, σύμφωνα με τα δελτία τύπου, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ προσέφυγαν στο Πρωτοδικείο Κέρκυρας, για να ακυρωθούν 19 αντιπρόσωποι, όπως και έγινε τελικά με τη δικαστική απόφαση. Συγκεκριμένα, 9 συνταξιούχοι, 8 από το εργοδοτικό σωματείο - «μαιμού» διευθυντών του ξενοδοχείου IKOS DASSIA (συμφερόντων Ανδρεάδη) και 2 δημόσιοι υπάλληλοι, που φαίνεται ότι είχαν νομιμοποιηθεί από την πλειοψηφία ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, για να αναπαραχθούν οι καρέκλες τους.

Στη συνέχεια, η πλειοψηφία του ΔΣ πήρε απόφαση για αναβολή των εκλογών, και κατέθεσε ασφαλιστικά μέτρα ενάντια στην απόφαση της ακύρωσης των αντιπροσώπων, γιατί απειλούνταν η πλειοψηφία τους στις νέες εκλογές. Όλοι περιμένουν τις 6 Μάρτη και την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων, με άγνωστο το αν και πότε θα γίνουν εκλογές, και με μεγάλη πιθανότητα να μην προλάβουν να συμμετέχουν στο συνέδριο της ΓΣΕΕ οι όποιοι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι.

Η Πρόταση Προοπτικής, με το μοναδικό εκλεγμένο αντιπρόσωπο στο Εργατικό Κέντρο Κέρκυρας από τους εργαζόμενους στην Εθνική Τράπεζα, παρακολουθεί τα εκφυλιστικά φαινόμενα. Επιβεβαιώνεται γιατί ο κόσμος της εργασίας δεν συμμετέχει στα συνδικάτα, γιατί είναι τόσο αναξιόπιστα, και δεν μπορούν να εμπνεύσουν τους εργαζόμενους να παλέψουν ενάντια στην τεράστια επίθεση του κεφαλαίου. Οι εργατικοί θεσμοί έχουν

απαξιωθεί και δεν τιμούν το ρόλο τους, αντίθετα αποτελούν πεδίο στείρας πολιτικής αντιπαράθεσης και μάχης για την αλλαγή των συσχετισμών με κάθε κόστος, ακόμα και με νοθείες.

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ, γαντζώνονται από τις καρέκλες, κάνουν «κομπρεμί», φέρνουν να ψηφίζουν συνταξιούχοι και δημόσιοι υπάλληλοι, συμμετέχουν σε σωματεία διευθυντών, κάνουν όργια αντιδημοκρατισμού, όπως άλλωστε τους έχουμε ζήσει και στα σωματεία των τραπεζών. Πιστοί στη λογική του κοινωνικού εταιρισμού, ότι «οι εργοδότες είναι φίλοι μας» και να αρκούμαστε στα ψίχουλα, επιλέγοντας τις ανάγκες των αφεντικών τους και των κομμάτων τους συχνά, γυρίζουν την πλάτη στα προβλήματα του κόσμου της εργασίας, ιδιαίτερα των ελαστικών εργαζόμενων.

Από την άλλη πλευρά, δυστυχώς και οι αγωνιστικές δυνάμεις που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ αρνούνται την κοινή δράση αγωνιστικών σωματείων και κινήσεων, στην πράξη ακολουθούν μια γραμμή ακολουθητισμού στον κυρίαρχο συνδικαλισμό (χαρακτηριστικό παράδειγμα η απεργία που ανέβηκε 2 φορές το Νοέμβριο επιλέγοντας τελικά την απεργία της ΓΣΕΕ), συμμετέχουν σε προεδρεία με πλειοψηφία των εργοδοτικών δυνάμεων (πχ τράπεζες) είναι υποταγμένες στη γραμμή κοινοβουλευτισμού του ΚΚΕ - πχ στους χώρους δουλειάς προβάλλουν ως εργατική δράση τις ερωτήσεις βουλευτών του - ενώ ακολουθούν δυστυχώς παρόμοιες τακτικές, πχ ακύρωση συνελεύσεων και απεργιών εν μια νυκτί σε σωματεία που ελέγχουν, αποκλεισμούς συνέδρων (ΕΚ Πειραιά), μέχρι και προσφυγή στα δικαστήρια, όπως στο ΕΚ Κέρκυρας.

Εμείς θεωρούμε ότι αφενός το εργατικό κίνημα δεν πρέπει να λύνει τις διαφορές του στις δικαστικές αίθουσες, ειδικά με τη σημερινή αστική ταξική δικαιοσύνη, αφετέρου ότι οι αρνητικοί συσχετισμοί που υπάρχουν μπορούν και πρέπει να αλλάξουν μόνο από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Όλοι καταλαβαίνουν ότι όλα αυτά τα φαινόμενα σε εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες γίνονται ενόψει του συνεδρίου της ΓΣΕΕ στα μέσα Μαρτίου για τα «κουκιά».

Να ξανακάνουμε τα συνδικάτα κύτταρα συλλογικής δράσης και αγώνα

Ως Πρόταση Προοπτικής, επιμένουμε σε ταξικό ανεξάρτητο - από εργοδοσία, κράτος, κόμματα, ΕΕ - συνδικαλισμό βάσης και συνελεύσεων, με τις μικρές μας δυνάμεις και τις αδυναμίες μας. Επιλέγουμε το συντονισμό με άλλα εργατικά σχήματα σε επίπεδο κλάδου, αλλά και στο εργατικό κίνημα γενικότερα. Αυτήν την άποψη καταθέτουμε και στους χιλιάδες εργαζόμενους στο νησί της Κέρκυρας, που πλήττονται από τη βάρβαρη επίθεση του

κεφαλαίου τα τελευταία χρόνια, την αντεργατική πολιτική των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, που θέλουν εργαζόμενους – σκλάβους για ένα κομμάτι ψωμί, διαλυμένες δημόσιες δομές, ανεργία, επέκταση ελαστικών εργασιακών σχέσεων, μαύρη εργασία και μισθούς πείνας πίσω από τις λουσαάτες βιτρίνες των ξενοδοχείων.

Θεωρούμε ότι χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ μια ριζική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, αναγέννηση των εργατικών ιδεών, με εργατική δημοκρατία και συγκρουσιακή λογική, ενωτική δράση στη βάση από τα κάτω πέρα από λογικές γραφειοκρατίας. Αυτήν έχουμε ανάγκη κι οι χιλιάδες εργαζόμενοι στις τράπεζες τώρα που βιώνουμε την όξυνση της επίθεσης των τραπεζιτών, και ο συντονισμός με άλλους κλάδους κόντρα στις λογικές συντεχνιασμού είναι μονόδρομος για μας.

Με αυτές τις σκέψεις συμμετέχουμε στις διαδικασίες του Εργατικού Κέντρου Κέρκυρας, τιμώντας τις ψήφους των εργαζομένων της ΕΤΕ. Το ΕΚ Κέρκυρας πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην οργάνωση των εργαζομένων, στη στήριξη αγώνων σε κάθε χώρο δουλειάς, στην εγγραφή των εργαζομένων στα σωματεία, στη δημιουργία νέων συνδικάτων, και γι αυτό χρειάζεται αλλαγή προσανατολισμού εντελώς από τη σημερινή κατάσταση. Για να γίνει αντιληπτό σε τι αδράνεια και τραγική κατάσταση έχουν το εργατικό κέντρο οι δυνάμεις της πλειοψηφίας ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, στην εκλεγμένη μας αντιπρόσωπο από τον Απρίλη του 2018 έως σήμερα δεν υπήρξε καμία απολύτως ενημέρωση ή κάλεσμα.

Αυτήν την κατάσταση πρέπει οι εργαζόμενοι να ανατρέψουν, για να μπουν μπροστά τα εργατικά συμφέροντα και οι ανάγκες μας, για να πάρουμε πίσω όσα χάσαμε και όσα δικαιούμαστε.

**ΕΞΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ
ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**